

Ái-hữu bên nhà

AH NGUYỄN VĂN TUI ngày 16 tháng 3 1983

"...đọc thư mà tự-dùng nước mắt tôi cứ trào ra. Tôi cảm xúc không phải vì hoàn-cảnh khó-khăn hay vì bản-thân phải chịu cực-khổ mà tôi mà buồn cho số-phận vợ con, những người mà tôi từng mơ-uớc đem lại hạnh-phúc. Thôi những cố-gắng của tôi đã thành vô-dụng và hiện tại thì tôi hoàn-toàn bất-lực trước tương-lai của gia-dình và con cái vì đời đã đổi hằn. Thật vậy trước đây tôi đã làm được việc gì cho người khác thì nay đến việc mình tôi hoàn-toàn bất-lực và nhìn thấy vợ con vất-và tôi phải cố-gắng lắm mới khỏi loạn thần-kinh và vì vậy mà cứ đau luôn không sao chữa hết được (theo các Bác-sĩ). Nhưng rất may-mắn cho tôi và âu cũng là niềm an-ủ duy-nhất cho tôi là một số anh em và bạn-bè quen-thuộc vẫn còn nhớ đến và giúp-đỡ trong cơn hoạn-nạn! Đó là những người mà tôi quý nhất và đây cũng là một trách-nghiệm chính xác cho lòng tốt của con người ! Khi anh Tấn trao số quà mà anh em gửi tặng tôi làm tôi rung-động đến rơi nước mắt ! Ôi nó quý biết bao và nói lên cả một tâm tình của người ra đi còn luôn nhớ đến kẻ ở lại ...
Viết ở bệnh-viện Phước-Kiến cũ.

194/1 Lê-Thị-Riêng . Hồ Chí Minh City

Chị NGUYỄN NGOC DUNG (HÀ VĂN ÚT) 26-8-83

"Trước hết tôi xin nhờ anh Bành chuyển đến hội Ái-Hữu C.C.V.N. và các anh em đã gửi quà về quê nhà cho tôi và các cháu lòng xúc cảm và biết ơn thành-thật của tôi. Đáng lẽ tôi phải viết thư về số quà nhận được lần trước nhưng vì anh Ngô-Tấn-Sỹ bạn thân của gia-dình tôi đã thay tôi mà gửi thư cho anh Lê-Phú-Quyền. Kể tiếp đến ngày 2-8-1983 anh P.Đ.B. đã đến tại nhà tôi và trao cho tôi một món quà nữa. Vậy nên tôi tin Anh rõ. Nhờ đó mà tôi mua được một số thuốc để trị bệnh vì tôi đang bị bệnh phổi đến thối-kỳ 2."

36-D Củ-Xá Lý-Thường-Kiệt - Phường 19 Quận 10 T/P Hồ-Chí-Minh

AH NGUYỄN HUU HY ngày 7-9-83

"Qua thư anh Lý-Đài tôi được biết anh em cựu Sinh-viên Cao-Đẳng CC có thành-lập tại Mỹ hội Ái-Hữu-Công-Chánh mục-dịch tương-trợ các

anh em trong gia-dinh Công-Chánh đào-tạo ở Việt-Nam. Thừa Anh
tôi là Cán-Sự Công-Chánh cũng khóa 1952-55 với các anh Nguyễn
quang Chuyên, Nguyễn Bộ v...v... và vì không may-mắn nên tôi phải
ở lại Việt-Nam. Tôi biên thư này mong anh chuyển-đạt đến Ban Trị-
-Sự của Hội xét cuú-trở cho tôi chút dính vì hiện nay tôi rất bị
kiệt-quệ về kinh-tê không có tiền để thuốc-thang hoặc chi-tiểu
trong mức tôi-thiếu..."

242/47/14 Nguyễn Thiện Thuật T/P Hồ-Chí-Minh.

AH NGUYỄN TUYẾN HÙNG ngày 12-9-83

"Em cũng là dân Công-Chánh khóa Kỹ-Sự 1974. Sở-di em có may-mắn
được biết và biên mấy dòng thư này đến Anh là vì vừa rồi anh
Bùi-Hữu-Lân làm cùng cơ-quan với em có trao cho em một món quà
do các Anh em Công-Chánh bên ấy gửi tặng các Anh em bên này. Điều
đó khiến em rất cảm-động vì tâm lòng của các anh bên ấy dành cho
anh em còn ở lại. Trong hoàn-cảnh tinh-thần và vật-chất như hiện-tại
tâm lòng của các Anh là niềm an-uy lớn đối với em. Em chẳng biết
lấy gì để đáp lại mà chỉ có lời này kính gửi tới các anh lòng
biết ơn sâu xa của em ..."

519 tổ 17 phường 26 Lý Thường Kiệt Tân-Bình T/P Hồ-Chí-Minh

AH PHÙNG DỨC BẢNG ;diện-tín ngày 8-2-84

"...Đã nhận 32 thuốc vai"

AH HO DANG LE ngày 22-12-84

"...Số người bị bệnh thần-kinh, áp-huyết cao, tim, bảo-tử, ung-thu lên
cao. Cũng lạ! Vì cuộc sống bây-giờ đâu có "Xô-bô như trước"? Trong
số anh em công-chánh mình thì có Anh Diệu là điển-hình và mỗi đây
cách đây 5 ngày, là trưởng-hợp anh Lê-Thành-Trinh. Một giây thần-kinh
nuôi trái-tim bị bloqué do đó pouls chỉ còn 30 nhịp thay vì 72 như
bình-thường. Anh được cho vào cấp-cuú ngày 19-12-83 và hiện đang nằm
điều-trị tại Nhà-Thường Chợ-Rẫy. Bệnh rất nguy-ngập vì tim có thể
ngừng đập bất-cứ lúc nào! Các Bác-sĩ hội-y cần đặt một cái máy kích-
-thích giây thần-kinh nếu thuốc không có hiệu-quả. Anh Trinh có nhờ
tôi viết thư này trình bày với Anh để nhờ anh nói lại với các anh
em bên ấy giúp cho anh. Nếu có kết-quả xin anh gửi quả cho anh của
anh Trinh là Lê-thành-Tuệ P.O.Box 871 Santa Ana CA 92702..."

882 Dien-Bien-Phu Ho Chi Minh City.

*** Tiếp theo thủ cấp-cứu này một số AH đã nồng-nhiệt hưởng-ứng và kết-quả số-khỏi rất khả-quan : một số AH có quen biết nhiều với anh Trinh đã giúp được như sau (theo tôi biết) :

Nhóm New Orleans và AH Lê-cảnh-Tuc (úc)	\$170.00
AH Trần-Ngọc-Tuân ở Virginia	\$100.60
AH Bửu-Đôn ở Maryland	\$100.00
AH Nguyễn-Hữu-Tuân ở Massachusetts	\$ 30.00
Các AH ở Ca-li và nơi khác do AH Ai-văn gộp	\$600.00
Cong	<u>\$1,000.00</u>

Một số đã gửi qua Anh Tuấn, Một số gọi cho anh Trinh. Tôi được Anh Tuấn và Ai-Văn thông-báo nên chưa biết hết chi-tiết. Yêu-cầu các AH xác-nhận lại tên và số tiền để đăng vào báo-cáo tài-chánh kỷ tới Phan-Đình-Tăng 11220 Parkwood Ct. South .New Orleans LA 70128

AH LÊ THÀNH TRINH ngày 31-12-83

Tôi vừa qua một cơn đau tim rất nặng tưởng đã không qua khỏi. Nhịp tim của tôi chậm lại chỉ còn khoảng 30, chỉ còn nằm đợi chết. Đưa vào cấp-cứu ở bệnh-viện Chợ-Rẫy chích liên-tiếp 5 ống Atropine mà không thay nhịp tăng lên. Bác-sĩ chẩn-bệnh cho biết một phần của hệ-thống thần-kinh vegetatif chỉ-huy tim đã ngừng hoạt-dộng. Muốn cho tim đập thì phải dùng một máy tạo nhịp tim nhân-tạo (hình như tiếng Anh kêu là Pacemaker thì phải) nếu không thì nhịp sẽ chậm thêm rồi ngừng. Máy này có thể kiếm được ở đây (máy của Đông-Dức chưa hiện đại lắm) và phí-tốn khoảng chừng 30,000 d.VN. Nhà tôi báo tin cho các bạn cũ còn ở đây và các bạn đồng-ý là tôi cứ xin dặt máy và anh em sẽ đóng góp cho đủ số cần-thiết. Tôi nằm ở cấp-cứu chuẩn-bị gắn máy thì bỗng dưng đêm tôi bất tỉnh dậy, trời đất đảo-lộn và tim đập một cách du-đội. Bác-sĩ trực đến đo tim và trong thời-gian có 3 phút, thay vì tôi đi theo Ông-Bà thì nhịp tim tôi lại đập bình-thường 70-80 một-phút. Tôi đã xuất-viên hôm qua. Không biết sau này ra sao nên mỗi tuần phải vào bệnh-viện kiểm-tra một lần. Bình tim mà anh!

Nhu-cầu về thuốc của tôi cũng khá cao. Thuốc men bên nhà bây-giờ giá lên quá mức : một viên Ampicin 30 d., một ống chích Ampicin 200d. Tôi rất ngại viết thư thặng cho các anh vì nói chung thì tình-hình kinh-tế của anh em bên đó cũng gặp khó-khăn hơn trước nhiều. Nếu anh em nhận được thư mà không có điều-kiện giúp-dỡ thì sẽ làm anh em buồn lòng. Vì vậy, tiên-dây xin anh liên-lạc với các anh em

Cong-Chanh và các bạn cũ xem có giúp-dở gì tôi được không ? cả về tinh-thần lẫn vật-chất. Xin các bạn biết là một lá thư của các bạn cũng là một niềm an-ủi lớn đối với chúng tôi hiện nay"...

1/12 Cu-Xá Lũ-Gia T/P Hồ Chí Minh

AH NGUYEN VAN MO ngày 26-12-83 89 A Cu-Xá ĐỒ-Thanh Hồ Chí Minh City 3
"...tôi xin báo tin con gái của tôi là Nguyễn-thị-Tuyết-Hương đã đến đảo Galang ở Indonesia được vài tháng và đang xin định-củ ở Mỹ. May lâu nay tôi cũng ít nhận được tin-tức của các anh bên đó. Ái Văn từ ngày thôi làm cho Aramco thì biệt tăm-tịch luôn tôi chỉ nghe nói Văn đi làm sở khác rồi. Duật thì lên Washington làm chỗ Anh Ngo thì phải. Anh Ngo vừa rồi có gởi cho tôi 1 máy tính. Bên này Tổng Cuộc Kiều lộ củ của anh lại một phen biến-dạng và một phen được tiếp-quản. Lần này Vecco tiếp-quản có lẽ anh đã biết rồi. Hiện giờ tôi đang làm với Khôi và T.D. Tài về con gái tôi thì đang được đi nó (em ruột nhà tôi) lo giấy-tổ bảo-lãnh nó. Địa-chỉ của vợ-chồng đi nó như sau :

Mr. & Mrs. Hoàng Thạc Văn 4046 W. 134 th st. #F Hawthorne CA 90250

Địa-chỉ của nó : Nguyễn thị Tuyết Hương Boat No. UN 1025 - 110 Barrack 48 Zone II Pulau Galang I c/o Indonesia Red Cross P.O. Box 19 Tanjung Pinang (Riau) Indonesia. Không biết hỏi Ái-Huỳnh CC hay anh em nào có thể giúp đỡ được gì không ? nhất là về mặt giấy tờ định-củ. Tôi xin cảm ỏn.

AH BUI HUU LAN ngày 15-1-84

"... Sắp đến Tết gởi lời chúc Anh Chi và gia-dinh được mọi sự may-mắn trong năm tới. Nghe nói bên ấy lạnh lắm. Bên này năm nay cũng lạnh hơn mọi năm lạnh suốt cả 2 tháng nay. Ngoài Huế lạnh tới 5-10 ỏC. Trên núi ngỏ ngoài Bắc có tuyết rơi đến 50 cm. Huế năm nay có lụt to ..."

136 Bis / 15 Lý-Chính-Thắng Quận 3 TP Hồ Chí Minh

MOT AH kẻ chuyện Saigon xin dăng đề các AH xem chơi :

"Mới đó mà sắp hết năm rồi không biết bao nhiêu chuyện đã chảy qua cầu buồn vui lẫn-lộn! Mà có lẽ buồn nhiều hơn. Hình như con người thiên về sự buồn hơn là vui thì phải ! Một năm qua mà xét lại thì tôi chẳng làm được cái quái gì cả ? Có một điều rõ-rệt là mấy đứa con của tôi lớn mau quá và mình sốt ruột thật sự. Tôi nghĩ anh chị cũng vậy, cũng những tình-cảm như chúng-tôi những chỉ có khác là nỗi khung trời xa xôi ấy anh chị thấy lẻ loi và chỉ biết trông-cậy vào sức mình. Nhưng ngày cuối năm ở bên ấy chắc bận-rộn lắm ! Bên này thì củ chìm-chìm : mỗi người đều sống xoay-quanh cuộc sống hàng ngày. Và cái sức sống của người Việt

mình thật là mạnh-liệt và sáng-tạo. Nhiều nghề đã ra đời mà trước đây không có và anh chỉ không bao giờ nghĩ đến. Trước hết là nghề thầy mực viết nguyên-tử "BIC" - cái này thì chắc anh đã biết - nhưng dạo này họ tinh vi lắm, họ sản-xuất những đồ-nghề rất tiện-lợi và do đó những cây viết ở ngoài gỏi về đều được sử-dụng lại dài-dài (vì bi tốt hơn) Tôi đang viết loại viết được bơm mực lại đây. Bơm một lần 3 đồng, còn nếu mua một cây viết ngoài thì phải 30 - 40 đồng (Viết nội thì khoản trên 10 đồng những viết khó-khăn và mau hỏng) Nghề tiếp là nghề bơm gas hộp quẹt máy. Loại hộp quẹt "BIC" xài một lần (one time used) rồi bỏ chỉ có ở ngoài-quốc chứ ở V.N. thì những loại đó thành loại "for ever used". Một cái quẹt mới ở ngoài gỏi e cũng phải 150 đồng (bic). Trong lúc đó đem bơm gas và thay đá chỉ 20 đồng mà xài được 3 tháng, rẻ hơn xài diêm (1 hộp 3 đồng mà phải quẹt 3 cây mới đốt được 1 điếu thuốc ! mà thuốc ta thì loại tiết-kiệm nghĩa là để lên gạt tàn thuốc thì từ-động tắt do đó ít hao thuốc ...nhưng lại hao diêm !) Và hộp quẹt rất cần-thiết cho nhà bếp vì phải nhen lửa củi, than hoặc dầu hỏa. (Sáng nào tôi cũng dậy sớm khoản 5 giờ để nấu nước lợ cho mấy cháu nhỏ đi học nhiều khi quẹt diêm muộn khùng luôn !). Những nhà sản-xuất quẹt gas nước ngoài chắc không bao-giờ nghĩ đến là ở VN người ta không vứt quẹt bao giờ và nếu ở đâu cũng làm thế chắc họ vỡ nợ ! Vì vậy hộp quẹt rất dễ bị cắp, kẻ cắp bán ra cũng được 30, 40 đồng - đủ một bữa ăn. Tiếp đó là nghề đi lượm giấy vụn và bao nylon gói đồ ở dọc đường và ở các thùng rác. Người ta lựa chỗ trống đem các thứ ấy ra phơi và bán lại theo kilô. Nghề đạp cyclo thì cũng thường thôi. Những cô là là những người này thường biết ngoại-ngữ và có bằng-cấp đại-học. Ở Mèo làm gì mà được như vậy ! Người ta kể là có một ngoại-quốc nọ, lạc đường, leo lên cyclo về nhà, tưởng là khó-khăn, nhưng ông ta ngạc-nhiên khi người đạp cyclo vẫn bình-tĩnh trả lời với ông ta bình-thường ! Nghề sắp hàng ở các bến xe, các rạp hát, ở nơi lạnh quạ v...v.... Người ta chịu khó đến sắp hàng sớm ở các hàng đầu và sau đó nhường lại cho các người đến sau mà cần được vào trước với một số tiền thù-lao.. ví dụ 20 đồng. Một gia-dình 3, 4 người mỗi lần như vậy cũng kiếm được khá ! Nghề này dạo này bớt rồi vì người lạnh quạ ít đi, người di-chuyển ít đi nên số người ư-dụng ít lại. Nghề bán thuốc tây dạo này cũng bớt nhiều rồi vì từ ngày nhà nước cho mở các tiệm thuốc Tây đã cấm hẳn bán ngoài. Nhưng nếu ai tìm không ra một loại thuốc ở các hiệu Thuốc ra những nơi ấy thì lại có ngay ! (Phải quen biết chứ không mua phải thuốc giả - có thể chết người) Nghề ăn xin thì lại được "hệ-thống hóa", và người cụt tay, cụt chân, người nằm lê-lết trên đường xuất-hiện nhiều ở các chỗ. Họ đi làm ăn

bằng xe cyclo ! Thường buổi sáng tôi thường đi mua quả sáng cho tui con tôi, tôi ghé lại uống một ly sữa đậu-nành (vào khoản 5g30 sáng) trên một lê-duong gần chỗ đường Su' Vạn Hạnh một số người ăn mặc rách-rưởi ngồi quay-quần ở đó từ hồi nào (đếm họ ngủ ngay vỉa hè). Khi trả tiền cô bán hàng không có tiền lẻ, cô quay lại hỏi các người rách-rưởi đó đổi giùm tiền lẻ. Và tôi đã ngạc-nhiên khi họ đổi gần 200 d. bạc 1 d..Hỏi ra thì cô bán hàng cho biết những người đó ở miền Trung vào (cả gia-dinh) làm nghề ăn xin, kiếm được một số tiền rồi lâu-lâu về quê một chuyến. Và sau đó trở vào làm ăn tiếp ! Sữa đậu nành có chất đạm nhưng không có chất béo, rẻ (2 đồng 1 ly) nên các cháu nhà tôi thích uống. Chứ uống sữa bò trong hộp các cháu nói là đau...bụng ! (1 hộp 90, 100 d.) Sống hòa-đồng với nhau thích thật... nhưng trong khi đang khoái-chí trất ngo lại giật mình đánh thót 1 cái : mình đang ngồi cạnh một người cùi ! Mất tôi dạo này kém, những buổi sáng trời lạnh như mùa này, bách bộ ra chợ cũng thu-thú, nhưng vì mất kém hay dăm phải những "cua nỏ" ở dọc đường ! Anh chị không nhớ cái thú ... "ia đồng" à? Và cụ thể ta cứ tự-nhiên, trên lê đường, trên miệng cống, trong đường hẻm! Nhờ cái kinh-nghiệm đó đường ấy mà tôi cứ lượm được tiền rồi-rụng hoài. Khi thì 2d thường thì 5d., 10d... Lúc đầu tôi mặc-cổ, lượm được 5d. tôi cho ngay cô bán vé số kiến-thiết, cô ta mở đôi mắt tròn xoe ngạc nhiên ! Nhưng sau này tôi khôn hơn, tôi mua ngay thuốc lá phi-phèo thú-vị! Nói đến vé số Kiến-Thiết thì nhà tôi bị nhiều vô đầu ruột. Ở nhà tôi có một người mê đánh đề, mê đến nỗi ngày nào cũng đánh. Có bữa người ấy rủ tôi thử thôi-vấn chơi vì đêm qua người ấy nằm mở thầy con gì đó ! Ừ, chơi thì chơi! Tôi gởi 10 d. đánh con đó. Chiều đến người đó hốt-hở hốt-hải cho tôi hay số đó đã có ra nhưng ra đài khác! Anh chị biết sao không ? Một ngày xổ 2, 3, 4 đài (TP Hồ Chí Minh, Tây-Ninh, Đồng-nai, Sông Bé..) Té ra người này đánh đài Đồng-Nai mà số thì ra đài Tây-Ninh ! Và ngày nào cũng xổ-sổ ! Trần-Văn-Trạch mà còn ở đây thì ngày nào cũng hát đến đứt hơi thôi ! Nhiều bữa rảnh-rỗi tôi đi theo Bà Xà ra chợ và tiện thể xem cái sinh-hoạt ở chợ (tôi khoái xem cái sinh-hoạt ở chợ, các bến xe) Nhưng chỉ vài lần là tôi ngán vì đường chợ thì chật mà người ăn xin đông, còn thêm những người đi không được lết trên mặt đường, và khi trời mưa thì đường lầy-lội hết chỗ nói, thấy mà chán-ngán ! Và có cno thì làm sao cho hết. Bà Xà nói nhiều khi chán-ngán quá mà phải làm lơ! Có người nói họ (người ăn xin) "hiếp-dâm tình-cảm" vì họ cố làm thêm cho thế-thâm! (có người ôm cả khúc ruột ...giả nửa kia !)...

****Vì thiếu bài BPT trích một đoạn tả cảnh "Bồng-Lai" để các AH đổ thêm!